ODLOČBA KOMISIJE

z dne 21. decembra 2006

o določitvi harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote pri uporabi Direktive 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 6817)

(Besedilo velja za EGP)

(2007/74/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi Direktive 92/42/ES ([1]) in zlasti člena 4(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Po členu 4 Direktive 2004/8/ES bo Komisija določila harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote, ki so sestavljene iz matrike vrednosti, diferencirane po pomembnih dejavnikih, vključno z letom izdelave in vrstami goriva.

(2) Komisija je izdelala izčrpno dokumentirano analizo v skladu s členom 4(1) Direktive 2004/8/ES. Razvoj najboljše razpoložljive in ekonomsko upravičene tehnologije, opazovane med obdobjem, ki ga zajema ta analiza, kaže na to, da je za harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije treba razlikovati med letom izdelave in napravo za soproizvodnjo. Nadalje je pri teh referenčnih vrednostih treba uporabiti korekcijske faktorje v zvezi s podnebnimi razmerami, saj je termodinamika proizvodnje električne energije iz goriv odvisna od temperature okolja. Poleg tega je pri teh referenčnih vrednostih treba uporabiti korekcijske faktorje za izgube omrežja, do katerih ni prišlo, da bi upoštevali energijske prihranke, dosežene takrat, ko je uporaba omrežja omejena zaradi decentralizirane proizvodnje.

(3) Nasprotno pa je analiza pokazala, da v zvezi s harmoniziranimi vrednostmi referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo toplote razlika v zvezi z letom izdelave ni bila pomembna, saj se je neto energetska učinkovitost ogrevalnih kotlov v obdobju, ki ga zajema analiza, komajda izboljšala. Korekcijski faktorji v zvezi s podnebnimi razmerami niso bili potrebni, saj termodinamika proizvodnje toplote iz goriva ni odvisna od temperature okolja. Poleg tega korekcijski faktorji za toplotne izgube omrežja niso potrebni, saj se toplota vedno uporablja v bližini mesta proizvodnje.

([1]) UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

(4) Harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov so temeljile na načelih, omenjenih v Prilogi III (f) k Direktivi 2004/8/ES.

(5) Potrebni so stabilni pogoji za naložbe v soproizvodnjo in stalno zaupanje vlagateljev. S tega vidika je primerno, da se ohranijo enake referenčne vrednosti za napravo za soproizvodnjo za razumno dolgo obdobje desetih let. Vendar pa je ob upoštevanju glavnega cilja Direktive 2004/8/ES, spodbujanja soproizvodnje z namenom prihranka primarne energije, treba dati spodbudo za posodobitev starejših naprav za soproizvodnjo z namenom izboljšanja njihove energetske učinkovitosti. Iz teh razlogov morajo vrednosti referenčnih izkoristkov za električno energijo, ki se uporabljajo za napravo za soproizvodnjo, postati strožje od enajstega leta po letu izdelave naprave.

(6) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Odbora za soproizvodnjo –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Določitev harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov

Harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote so navedene v Prilogi I in Prilogi II.

Člen 2

Korekcijski faktorji za harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije

1. Države članice uporabijo korekcijske faktorje, navedene v Prilogi III(a), z namenom prilagoditve harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov, navedenih v Prilogi I, povprečnim podnebnim razmeram v vsaki državi članici.

Korekcijski faktorji za povprečne podnebne razmere se ne uporabljajo za tehnologijo soproizvodnje goriva, ki temelji na celici.

Če na ozemlju države članice uradni meteorološki podatki kažejo razliko v letni temperaturi okolja v vrednosti 5 °C ali več, lahko ta država članica na podlagi obvestila Komisiji uporabi več podnebnih območij za namen prvega pododstavka z uporabo metode, določene v Prilogi III(b).

2. Države članice uporabijo korekcijske faktorje, navedene v Prilogi IV, z namenom prilagoditve harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov, navedenih v Prilogi I, izgubam omrežja, do katerih ni prišlo.

Korekcijski faktorji za izgube omrežja, do katerih ni prišlo, se ne uporabljajo za lesna goriva in bioplin.

3. Kjer države članice uporabljajo korekcijske faktorje, določene v Prilogi III(a), in korekcijske faktorje, določene v Prilogi IV, najprej uporabijo Prilogo III(a), nato pa Prilogo IV.

Člen 3

Uporaba harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov

1. Države članice uporabijo harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov, navedene v Prilogi I, glede na leto izdelave naprave za soproizvodnjo. Te harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov se uporabljajo 10 let od leta izdelave naprave za soproizvodnjo.

2. Od enajstega leta po letu izdelave naprave za soproizvodnjo države članice uporabljajo harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov, ki se na podlagi prvega odstavka uporabljajo za napravo za soproizvodnjo, staro 10 let. Te harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov se uporabljajo eno leto.

3. Za namen tega člena pomeni leto izdelave naprave za soproizvodnjo koledarsko leto prve proizvodnje električne energije.

Člen 4

Posodobitev naprave za soproizvodnjo

Če se obstoječa naprava za soproizvodnjo posodobi in strošek naložbe za posodobitev presega 50 % stroška naložbe v novo primerljivo napravo za soproizvodnjo, se za namen člena 3 koledarsko leto prve proizvodnje električne energije posodobljene naprave za soproizvodnjo šteje kot leto njene izdelave.

Člen 5

Mešanica goriva

Če naprava za soproizvodnjo deluje z mešanico goriva, se harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo uporabljajo sorazmerno na tehtano sredino dovedene energije različnih goriv.

Člen 6

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 21. december 2006.

Za Komisijo
Andris PIEBALGS
Član Komisije

PRILOGA I

Harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije (iz člena 1)

V spodnji tabeli harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije temeljijo na neto kalorični vrednosti in pogojih standarda ISO (temperatura okolja 15 °C , 1,013 bara, 60 % relativna vlažnost).

%

	Leto izdelave: Vrsta goriva:	1996 in prej	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006–2011
Trdna	Črni premog/koks	39,7	40,5	41,2	41,8	42,3	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2
	Lignit/lignit briketi	37,3	38,1	38,8	39,4	39,9	40,3	40,7	41,1	41,4	41,6	41,8
	Šota/šota briketi	36,5	36,9	37,2	37,5	37,8	38,1	38,4	38,6	38,8	38,9	39,0
	Lesna goriva	25,0	26,3	27,5	28,5	29,6	30,4	31,1	31,7	32,2	32,6	33,0
	Kmetijska biomasa	20,0	21,0	21,6	22,1	22,6	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0
	Biorazgradljivi (komunalni) odpadki	20,0	21,0	21,6	22,1	22,6	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0
	Neobnovljivi (komunalni in industrijski) odpadki	20,0	21,0	21,6	22,1	22,6	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0
	Oljni skrilavci	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	39,0
Tekoča	Nafta (plinsko olje + mazut), utekočinjeni naftni plin	39,7	40,5	41,2	41,8	42,3	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2
	Biogorivo	39,7	40,5	41,2	41,8	42,3	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2
	Biorazgradljivi odpadki	20,0	21,0	21,6	22,1	22,6	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0
	Neobnovljivi odpadki	20,0	21,0	21,6	22,1	22,6	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0
Plinasta	Zemeljski plin	50,0	50,4	50,8	51,1	51,4	51,7	51,9	52,1	52,3	52,4	52,5
	Rafinerijski plin/vodik	39,7	40,5	41,2	41,8	42,3	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2
	Bioplin	36,7	37,5	38,3	39,0	39,6	40,1	40,6	41,0	41,4	41,7	42,0
	Koksni plin, plavžni plin, drugi odpadni plini, predelana odpadna toplota	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35

PRILOGA II

Harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo toplote (iz člena 1)

V spodnji tabeli harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo toplote temeljijo na neto kalorični vrednosti in pogojih standarda ISO (temperatura okolja 15 °C , 1,013 bara, 60 % relativna vlažnost).

%

	Vrsta goriva:	Para (*) /vroča voda	Neposredna uporaba izpušnih plinov (**)
Trdna	Črni premog/koks	88	80
	Lignit/lignitni briketi	86	78
	Šota/šotni briketi	86	78
	Lesna goriva	86	78
	Kmetijska biomasa	80	72
	Biorazgradljivi (komunalni) odpadki	80	72
	Neobnovljivi (komunalni in industrijski) odpadki	80	72
	Oljni skrilavci	86	78
Tekoča	Nafta (plinsko olje + mazut), utekočinjeni naftni plin	89	81
	Biogorivo	89	81
	Biorazgradljivi odpadki	80	72
	Neobnovljivi odpadki	80	72
Plinasta	Zemeljski plin	90	82
	Rafinerijski plin/vodik	89	81
	Bioplin	70	62
	Koksni plin, plavžni plin + drugi odpadni plini	80	72

(*) Če države članice, ki uporabljajo člen 12(2) Direktive 2004/ES, v izračune naprave za soproizvodnjo vključijo kondenzacijsko vračilo, je treba izkoristke pare znižati za 5 absolutnih odstotnih točk.
(**) Vrednosti za neposredno toploto se uporabljajo, če je temperatura 250 °C ali več.

PRILOGA III

Korekcijski faktorji, ki se nanašajo na povprečne podnebne razmere, in metoda za določitev podnebnih območij za uporabo harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije (iz člena 2(1))

(a) Korekcijski faktorji, ki se nanašajo na povprečne podnebne razmere

Korekcija temperature okolja temelji na razliki med letno povprečno temperaturo v državi članici in pogoji standarda ISO (15 °C). Korekcija je, kot sledi:

0,1 odstotne točke izgube izkoristka za vsako stopinjo nad 15 °C;

0,1 odstotne točke prirastka izkoristka za vsako stopinjo pod 15 °C.

Primer:

Ko je povprečna temperatura v državi članici 10 °C, je treba referenčno vrednost naprave za soproizvodnjo v tej državi članici povečati za 0,5 odstotne točke.

(b) Metoda za določitev podnebnih območij

Meje vsakega podnebnega območja predstavljajo izoterme (v polnih stopinjah Celzija) letne povprečne temperature okolja, ki se razlikujejo za najmanj 4 °C. Temperaturna razlika med povprečnimi letnimi temperaturami okolja, uporabljena v sosednjih podnebnih območjih, je najmanj 4 °C.

Primer:

V državi članici je povprečna letna temperatura okolja v kraju A 12 °C in v kraju B 6 °C. Razlika znaša več kot 5 °C. Država članica ima možnost vpeljati dve podnebni območji, ki ju ločuje izoterma v vrednosti 9 °C, ter tako pridobiti eno podnebno območje med izotermama 9 °C in 13 °C s povprečno letno temperaturo okolja 11 °C in drugo podnebno območje med izotermama 5 °C in 9 °C s povprečno letno temperaturo okolja 7 °C.

PRILOGA IV

Korekcijski faktorji za izgube omrežja, do katerih ni prišlo, za uporabo harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije (iz člena 2(2))

Napetost:	Za elektriko, izvoženo v omrežje	Za elektriko, porabljeno na mestu
> 200 kV	1	0,985
100–200 kV	0,985	0,965
50–100 kV	0,965	0,945
0,4–50 kV	0,945	0,925
< 0,4 kV	0,925	0,860

Primer:

100 kW naprava za soproizvodnjo z batnim strojem, ki ga poganja zemeljski plin, proizvede 380 V električne energije. Od te električne energije se 85 % potroši za lastno porabo, 15 % električne energije pa se pošlje v omrežje. Obrat je bil zgrajen leta 1999. Letna temperatura okolja je 15 °C (zato podnebna korekcija ni potrebna).

Po Prilogi I k tej direktivi znaša harmonizirana vrednost referenčnega izkoristka za leto izdelave 1999 za zemeljski plin 51,1 %. Po korekciji izgube omrežja bi nastala vrednost referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije v tej napravi za soproizvodnjo znašala (na podlagi tehtane sredine faktorjev v tej prilogi):

Ref Eη = 51,1 % * (0,860 * 85 % + 0,925 * 15 %) = 44,4 %